

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/104/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6922010092
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6922010092.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Štefana Juhása, na verejnom zasadnutí dňa 6. marca 2024 v trestnej veci obžalovaného A. A. A. B. za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. v znení účinnom do 30.04.2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 03.10.2023, sp. zn. 15T/19/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. A. A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. A. A. B. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. v znení účinnom do 30.04.2022, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby začiatku roku 2021 až do dňa 19.08.2021 si na presnejšie nezistenom mieste v okrese Rimavská Sobota neoprávnene zadovážoval a prechovával za účelom vlastnej spotreby sušený rastlinný materiál rastlín rodu Cannabis (konopa), ktorý v období od 22.01.2021 do 19.08.2021 bezodplatne poskytol a spoločne užil s osobou A. A. C., nar. XX.XX.XXXX a najmenej dvakrát bezodplatne poskytol a spoločne užil s osobou D. E., nar. XX.XX.XXXX v osobnom motorovom vozidle Škoda Karoq, evidenčné číslo F. XXX G., pričom dňa 19.08.2021 pri osobnej prehliadke dobrovoľne vydal sušený rastlinný materiál rastlín, rodu Cannabis (konopa) o hmotnosti 1,103 g s obsahom účinnej látky THC 14,4 % hmotnostných, o hmotnosti účinnej látky – 159 mg a následne dňa 19.08.2021 bolo v rámci výkonu domovej prehliadky v byte č. 91 na 6. poschodí na Ulici L. Svobodu č. 1751/33 v Rimavskej Sobote, ktorého vlastníkom a užívateľom je obž. A. A. A. B. zaistených 11,352 g rastlinného materiálu s obsahom účinnej látky THC 16,6 % hmotnostných, o hmotnosti účinnej látky 1884 mg, 4,776 g rastlinného materiálu s obsahom účinnej látky THC 2,8 % hmotnostných, o hmotnosti účinnej látky 134 mg, 0,149 g rastlinného materiálu s obsahom účinnej látky THC 13,0 % hmotnostných, o hmotnosti účinnej látky 19 mg, čo predstavuje celkovo 17,38 g rastlinného materiálu zodpovedajúceho podľa hmotnostného kritéria 34 obvyklým jednorazovým dávkam, ako aj kryštalická látka metamfetamín o hmotnosti 0,024 g s obsahom účinnej látky 72,9 % hmotnostných, vyjadrené ako báza o hmotnosti účinnej látky 17 mg, pričom rastliny rodu Konopa (Cannabis) sú zaradené do prvej skupiny omamných látok a THC ako ich hlavná zložka je zaradená do prvej skupiny psychotropných látok v zozname omamných látok, psychotropných látok uvedených v zákone NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a metamfetamín je zaradený do druhej skupiny psychotropných látok uvedených v zákone NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to bol obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom počas plynutia celej skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil jednak sám písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 05. 03. 2024 a jednak prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.11.2023, ako aj písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 05. 03. 2024, a to proti výrokom o vine a o treste, ako aj správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Obžalovaný sám argumentoval odvolacími námietkami v tomto znení:

Rozhodol som sa Vám napísať z dôvodu, že mi doposiaľ nebolo umožnené riadne sa vyjadriť k mojej trestnej veci a ani som nedostal odpovede na moje otázky, na ktoré som viackrát žiadal odpoveď z dôvodu klamstiev a lživého zavádzania súdov a prokuratúry zo strany vyšetrovatelky a operatívnych pracovníkov konajúcich v mojej trestnej veci. Mám potrebu uviesť veci a okolnosti z môjho pohľadu aspoň pred odvolacím súdom, nakoľko Okresný súd Rimavská Sobota nemal záujem vypočuť si môj obširnejší pohľad na moje trestné konanie a ani sa riadne, vysporiadať s Vami uvedenými dôvodmi zrušenia jeho predchádzajúceho rozsudku.

Nebudem sa venovať citáciám Trestného zákona resp. Trestného poriadku a ich paragrafov, ale moje vyjadrenie obsahuje len pohľad obyčajného človeka s pocitom nespravodlivosti a nezákonnosti v trestnom konaní. Musím opakovane uviesť, že som zhrozený z postupu príslušníkov PZ, ktorí pravdepodobne vedome uvádzali nepravdivé a skresľujúce informácie, ktoré som sa dozvedel z písomných dokumentov vyšetrovacieho spisu, čím zavádzali prokuratúru a súdy konajúce v prípravnom konaní. Chcem veriť, že tieto o nepravdivosti týchto informácií nemali vedomosť, napriek tomu nedokážem pochopiť, ako je možné, že prokuratúra ako orgán ochrany práva a zákonnosti môže akceptovať takýto postup a legalizovať klamstvo ako správny prostriedok vyšetrovania na dosiahnutie a schvaľovanie ľahšieho postupu v realizovanej trestnej veci. Je mi jasné, že ani vyšetrovateľ pri sledovaní a odhaľovaní trestnej činnosti nemôže dokonale poznať presný stav a môže s určitou odchýlkou uvádzať svoje domnienky a pravdepodobnú mieru páchania trestnej činnosti, ale ja osobne si nemyslím, že to môže byť až v takej výraznej miere, ako to bolo v mojom prípade. Vzhľadom nato, že som pervitín neužíval, nekupoval ho, nepredával a ani nejakým iným spôsobom s ním neobchodoval a na predaji žiadnej inej drogy som v živote nezarábil ani cent, považujem môj opis vo vyšetrovacom spise a v predkladaných návrhoch a príkazoch na prehliadky za neakceptovateľný a nedokážem sa s ním zmieriť. Opísať ma ako osobu v pozícii nejakého narkobaróna s tvrdými drogami a niekoho ako hlavu zločineckej drogovej skupiny, považujem buď za nevedomosť a neschopnosť zistenia objektívneho stavu alebo za vedomé a účelové klamstvá a zavádzanie ďalších orgánov. Túto druhú možnosť považujem za oveľa pravdepodobnejšiu, lebo preveriť moje obchodovanie s pervitínom, ktoré som nikdy nevykonával, by mal objektívnejšie dokázať aj študent policajnej akadémie resp. menej skúsený príslušník policajného zboru a nie ešte „elitní“ vyšetrovatelia z Národnej kriminálnej agentúry a Úradu inšpekčnej služby.

Počas môjho pôsobenia v Zbore väzenskej a justičnej stráže som vypracoval mnoho správ a hodnotení na odsúdených, či už z dôvodu podmienene prepustenia alebo z iných dôvodov podľa požiadaviek súdov, prokuratúry, polície prípadne z iných rôznych dôvodov. Potrebné informácie som si vždy dôkladne preveril, nikdy som si nedovolil napísať neoverené informácie a už vôbec nie klamstvá a nepravdy. Tým som chcel zabezpečiť, aby ostatné štátne orgány a inštitúcie postupovali ďalej objektívne, spravodlivo a na základe pravdivých skutočností hlavne v prípadoch, keď tieto údaje mohli vo veľkej miere ovplyvniť budúcnosť a život odsúdeného. Preto nechápem, ako si niekto vôbec môže dovoliť tak klamať a hrubo skresľovať informácie v oficiálnom vyšetrovacom spise. Celý spis teda vyšetrovanie je založené na mojom údajnom obchodovaní s pervitínom, pričom som účelovo opisovaný ako obchodník s touto tvrdou drogou a do dnešného dňa mi nebol uvedený ani jeden svedok alebo dôkaz, že som predaj tejto drogy vykonával, zabezpečoval alebo dokonca riadil. Je pre mňa smutné a ťažko pochopiteľné, že takýto postup je u nás pravdepodobne nielen v mojom prípade akceptovaný a či už prokuratúra

alebo súd ho schvaľujú, čím príslušníci policajného zboru v podstate ani nie sú nútení plniť si svoje povinnosti zodpovednejšie a informácie pravdivo overovať. Zvlášť od takej osoby, ktorá je v mojom prípade uvádzaná ako "informátor vovedený do prípadu". Nepravdivo napísané boli už rôzne menej podstatné veci, z ktorých pre príklad uvediem informáciu o tom, že som s dvoma osobami, s ktorými som údajne obchodoval s pervitínom, vyrastal na jednom sídlisku, pričom ani v jednom prípade to nie je pravda a ani jeden z nás tam nevyrastal. Túto nepodstatnú vec uvádzam len ako príklad, že ani takúto jednoduchú a na overenie nenáročnú informáciu, ktorej nepravdivosť sa nedá poprieť, nedokázal vyšetrovateľ uviesť pravdivo. Ospravedlňujem sa, že sa párkrát asi opakujem, ale ja to jednoducho nedokážem pochopiť, že vyšetrovateľ, operatívca resp. iná osoba vykonávajúca činnosť vo vyšetrovaní, nie sú schopní pravdivo overiť a zapísať ani takéto jednoduché základné informácie.

Pána prokurátora by som sa rád opýtal, aký je rozdiel medzi mnou a A. E., ktorý aj na pojednávaní na OS Rimavská Sobota uviedol, že ja som preňho marihuanu nezadovažoval ale zadovažoval ju on, takže aj hierarchicky by mal patriť k závažnejším páchatelom. Ja som z tohto dôvodu obžalovaný a on za túto činnosť nenesie žiadne následky. Ak správne viem, medzi základné princípy spravodlivosti patrí to, že všetci sme si pred zákonom rovní. Takže si myslím, že z hľadiska spomenutej rovnosti pred zákonom mám právo vedieť, prečo niekto za niečo stojí pred súdom a druhý za tú istú, priamo pred prokurátorom a sudcom priznanú trestnú činnosť, dokonca zjavne ešte závažnejšiu, nenesie žiadne následky. Vlastne tiež by som chcel vedieť, prečo nebol so mnou zadržaný aj on, keďže podľa prípravného konania som pervitín nakupoval od neho.

V prípravnom konaní sa taktiež pravidelne opakuje, že zadovažujem, predávam a ponúkam pervitínom asi celý okres, pričom to viem zohnať na počkanie a vo vysokej kvalite. Každý aspoň priemerne inteligentný človek si v spise všimne, že sa to účelovo pravidelne chronologicky podsúva, že v tom naďalej pokračujem. Konečne by som teda chcel poznať aspoň jedného svedka alebo dôkaz, že som pervitín niekomu predal alebo od niekoho kúpil prípadne iným spôsobom s ním obchodoval. Nič viac mi netreba, sklopím hlavu a svoj trest bez jedinej poznámky prijmem.

Ďalej si dovoľím zhrnúť postup od môjho zadržania. V auguste roku 2021 mi pred miestom môjho trvalého bydliska pred celou bytovkou teatrálné poskákalo po krku niekoľko pánov policajtov, čím sa postarali o program aj pre moje susedky v dôchodkovom veku. Tie sa od televíznych kriminálnych seriálov presunuli na okná a balkóny, kde mohli naživo sledovať priamy prenos ich obľúbeného žánru. Nemyslím si, že to bolo potrebné, nakoľko som nekládol žiadny odpor, ale ako vieme, hlavne v tej dobe boli podobné zásahy v móde. Tu musím opäť uviesť, že aj v tomto prípade bolo v Hlásení o použití donucovacích prostriedkov podsúvané klamstvo, že donucovacie prostriedky boli použité z dôvodu môjho aktívneho odporu pri zatýkaní. Ako už bývalý príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže viem, že pod aktívnym odporom sa rozumie vynaloženie určitej fyzickej energie na zabránenie zásahu po použití výzvy. V mojom prípade nebola použitá ani zákonná výzva, napriek tomu som nekládol žiadny aktívny odpor, ani som nemal snahu pokúsiť sa o útek a ani som sa žiadnym iným spôsobom nesnažil mariť policajný zásah voči mojej osobe. V Hlásení o použití donucovacích prostriedkov sú teda uvádzané ďalšie nepravdivé údaje s očividným záujmom čím najviac poškodiť moju osobu. Viem, že táto vec je pre trestnú činnosť nepodstatná, ale chcem ju uviesť len ako ďalší príklad nepravdivých informácií. V podstate ja si až teraz uvedomujem, že klamanie a manipulovanie je asi súčasťou výcvikov a školení vyšetrovateľov, lebo minimálne v mojom prípade sa objavuje a využíva od začiatku a je badateľné, že podobná prax je bežná a akceptovaná aj v iných prípadoch. Ale chcem veriť, že napriek tomu vo väčšine prípadov prebieha zákonné a pravdivé vyšetrovanie.

Po tejto udalosti bola vykonaná prehliadka môjho auta a bytových priestorov, pričom bola objavená marihuana, ktorej hodnota bola vyčíslená v sume asi od 80 do 260 eur, ak si dobre spomínam. Tu sa taktiež musím pristiaviť a uviesť, že pri minimálne ročnom sledovaní, odpočúvaní a iných vyšetrovacích úkonoch mohla byť suma vynaložená na vyšetrovanie približne vo výške tristotisíc až polmilióna eur. Je to len môj odhad, keď si zoberiem možné náklady so sledovaním a platy nezisteného počtu policajtov, resp. iných osôb zabezpečujúcich túto činnosť, ale oveľa nižšia suma to asi nebude. Myslím si, že tieto finančné prostriedky v hodnote približne 10 až 15 nových áut sa dali využiť aj oveľa hospodárnejšie, čo by určite ocenili aj nezávislí daňoví poplatníci. Ale to by nemohol existovať určitý záujem na mojej diskreditácii a odstránení z funkcie v ZVJS, pričom bližšie poznatky si zatiaľ nechám pre seba. Myslím si, že je zjavný nepomer hodnoty zaistenej marihuany a vynaložených finančných prostriedkov. Šetriť

sa mohlo nielen peniazmi, ale aj energiou policajtov, ktorú mohli venovať radšej zaisteniu skutočných drogových dílerov prípadne páchatelom inej závažnej trestnej činnosti.

Po týchto udalostiach som bol predvedený na policajné oddelenie, kde sa so mnou začali vykonávať ďalšie vyšetrovacie úkony. Tu som si mohol prvýkrát prečítať Príkaz na domovú prehliadku, kde bol ako hlavný dôvod uvádzaný ten môj údajný dlhodobý obchod s tvrdými drogami a zásobovanie pervitínom celého okresu Rimavská Sobota, dokonca až celého banskobystrického kraja. Najskôr som si pomyslel, že sa jedná o omyl a pani vyšetrovateľka si pomýlila papiere s iným prípadom, no po viacnásobnom prečítaní svojho mena som zistil, že to všetko je myslené vážne na moju osobu. Na moje otázky okolo týchto pre mňa nových vecí som primeranú odpoveď nedostal. V priebehu týchto úkonov som bol predvedený na laboratórny odber na zistenie prítomnosti omamných látok, pričom prítomnosť pervitínu mi zistená nebola.

Neskôr po mojom prepustení z CPZ boli na koniec septembra 2021, teda niečo vyše mesiaca po mojom zadržaní naplánované výsluchy svedkov. Počas tohto mesiaca som sa ja ako aj môj právny zástupca snažili dostať sa k vyšetrovaciemu spisu. Bola zjavná neochota pani vyšetrovateľky nám ho poskytnúť, aj keď vlastne ja ani neviem prečo. Navrhol som jej, že osobne vycestujem do Žiliny, kde si jeho skopírovanie priamo uhradím alebo niekde odkopírujem sám alebo budem akceptovať každý jej navrhovaný postup v ktorýkoľvek deň, ktorý si určí. Samozrejme na každý deň mala naplánované množstvo práce a nebolo možné nájsť si pár minút na odovzdanie vyšetrovacieho spisu. Viac to radšej komentovať nebudem.

Spomeniem ešte moju účasť na ukončení vyšetrovacieho spisu v mesiaci január 2022, kde mi pri mojom príchode pani vyšetrovateľka hneď uviedla, že si môžem navrhovať čo chcem, ona mi aj tak v ničom nevyhovie a moje žiadosti na doplnenie vyšetrovacieho spisu zamietne. Napriek tomu sme ich uviedli, ale zázrak sa nestal a vyhovené mi nebolo.

Už v tejto chronológii uvediem len pojednávanie na OS Rimavská Sobota po zrušení jeho rozsudku Krajským súdom Banská Bystrica. Pri doplnení dokazovania nedošlo k absolútne žiadnej zmene, nakoľko pán sudca nám dal prečítať len Príkaz na odpočúvanie (úplný presný názov si nepamätám). V tomto boli uvedené vlastne len odkopírované informácie a údaje z ostatných príkazov, ktoré sú mi už známe od poskytnutia vyšetrovacieho spisu, takže žiadne dopĺňovanie dokazovania sa nerealizovalo. Pán prokurátor taktiež prečítal len pár prepisov z odpočúvania, ktoré taktiež nič nové nedokazovali a v spise ich je asi podobných 50 strán, takže mi to pripadá skôr ako urážanie našej inteligencie.

Nedá mi neuviesť ešte jednu podľa mňa dosť závažnú skutočnosť nepriamo súvisiacu s mojím trestným konaním. Nakoľko som bol dňom 01.03.2021 ustanovený do funkcie Vedúci Otvoreného oddelenia Sabová pri Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, absolvoval som bezpečnostnú previerku II. stupňa, stupeň utajenia „dôverné“. Osvedčenie o vykonaní bezpečnostnej previerky mi bolo Národným bezpečnostným úradom vydané s platnosťou od dňa 04.06.2021, takže v dobe môjho trestného stíhania a vykonávania vyšetrovacích úkonov v mojej trestnej veci. Až do času môjho zadržania dňa 19.08.2021 som sa teda ja ako osoba údajne páchajúca závažnú trestnú činnosť mohol oboznamovať s utajovanými skutočnosťami, pričom následkom neoprávnenej manipulácie s nimi mohlo dôjsť k poškodeniu štátnych záujmov, verejných záujmov alebo právom chránených záujmov štátneho orgánu, a tým k jednoduchej ujme na záujmoch Slovenskej republiky (§ 3 ods. 5 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Je pre mňa nepochopiteľné, ako som ja ako záujmová, trestne stíhaná, sledovaná a odpočúvaná osoba a ako údajný drogový díler a narkoman vôbec mohol touto previerkou prejsť a mohlo mi byť vydané osvedčenie o previerke.

Na záver chcem uviesť, že moje trestné konanie nepovažujem za spravodlivé a zákonné. Boli porušované už základné zásady a princípy spravodlivosti ako napríklad porušovanie práva na obhajobu alebo rovnosti pred zákonom. Ako už viem, moje sledovanie a vyšetrovanie začalo z dôvodu podozrenia zneužitia právomocí verejného činiteľa a prijímania úplatku, čo boli absolútne výmysly. Takže v mojom prípade ide tiež o to, že páchatel bol vopred určený, už bolo treba len trestný čin, čo je taktiež v rozpore so spravodlivým procesom. Samozrejme keď nevyšlo jedno, skúsilo sa ďalšie, keďže existuje určitá skupina a druh ľudí, ktorí nechápu, že ešte sa nájdu ľudia, čo dokážu pomáhať iným aj nezištne. Pochádzam zo slušnej rodiny, moji traja bratia a rodičia celý život poctivo pracovali a do osudného okamihu aj ja. O tom, že som v práci dosahoval dobré výsledky svedčí asi aj moje ustanovenie do

funkcie Vedúceho otvoreného oddelenia, pričom som mal určité vízie a plány na zlepšovanie nielen hospodárskych výsledkov, ale celkového stavu oddelenia. K tomu som sa však už zo známych príčin nedostal. Myslím si, že keby som bol taký narkoman a diler drog ako som bol opisovaný, nebol by som schopný ovládať nielen seba, ale ani kolektív odsúdených, ktorý mi bol zverený. Ako to už u nás býva, keď sa niekomu darí, nastupuje taká naša národná vlastnosť závisť, ktorou je prehnitá celá naša spoločnosť. Osobne taktiež veľmi závidím hlavne jednu vec a to tú, že nedokážem byť, s prepáčením za výraz, takou ľudskou sviňou, ktorým sa bohužiaľ dnes darí najviac. Preto človeka najviac sklame, keď túto nespravodlivosť nedokážu resp. nemajú záujem vidieť alebo spravodlivo rozhodnúť ľudia, ktorí by mali mať určitý cit pre spravodlivosť a namiesto normálne pracujúceho človeka, ktorý skôr pomáha ako škodí, podporujú tento zlomyseľný druh ľudí. Akú takú nádej, že u nás ešte nejaká spravodlivosť funguje, mi dal jedine krajský súd, ktorý si zatiaľ ako jediný všimol tento bordel v mojom vyšetovaní, ktoré je založené len na manipulácii, zavádzaní, klamstvách a hrubom skresľovaní faktov. Ale ako som vyššie písal, v mojom trestnom konaní štát prostredníctvom polície rozhajdával nemalú finančnú sumu takže výsledok v tomto prípade ťažko môže byť moje oslobodenie spod obžaloby. Preto si niekoľko zaujímavých zistení ešte nechám pre seba, nakoľko nepredpokladám, že v tomto našom justičnom skanzene môže byť rozhodnuté v môj prospech a budem nútený sa obracať na medzinárodné inštitúcie a orgány.

Napriek tomu vzhľadom na nezákonnosť môjho trestného konania žiadam Krajský súd o moje oslobodenie spod obžaloby.

Prostredníctvom obhajcu najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil. Zdôraznil, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa sú nedostatočné a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, všetky výroky napadnutého rozsudku nemajú ani podklad v jeho odôvodnení.

Zároveň bolo porušené jeho právo na obhajobu, spravodlivý proces a právo na súdnu ochranu, a to vo všetkých ich aspektoch. Napriek jeho námietkam nebola zákonným spôsobom vyriešená otázka zákonnosti trestného konania, ktoré vykonal Úrad inšpekčnej služby, ako nie nezávislý a nie nestranný orgán verejnej moci vo vyšetovaní. Dôvody nezákonnosti uviedol aj na hlavnom pojednávaní, pričom ide predovšetkým o nezákonnosť získania dôkazov voči jeho osobe v rozpore s jeho vyššie uvedenými právami, kedy bol OČTK uvedený do omylu okresný súd, a to aj pri vydaní príkazu na domovú prehliadku, ktorá nebola vykonaná zákonne.

V skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku nenašli relevantné odzrkadlenie skutkové zistenia dokazovaním preukázané, najmä čo sa týka viny a trestu, pričom pretrvávajú pochybnosti o ich správnosti. Takýmto postupom došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, z ktorých vyplýva, že vykonané dôkazy je potrebné správne a zákonne vyhodnotiť a zopakovať. Súčasne trest, ktorý mu bol uložený, možno považovať za neprimeraný, nespravodlivý, a to aj v rozpore z čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okrem toho okresný súd napriek jeho opakovanému návrhu na zabezpečenie a vykonanie dôkazov zo dňa 03. 10. 2023 tomuto bez relevantného odôvodnenia nevyhovel.

Vzhľadom na všetky uvedené pochybenia možno napadnutý rozsudok považovať za nesprávny, jednostranný, neurčitý, zmätočný, nezákonný a arbitrárny.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané tiež naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, nebola zachovaná totožnosť skutku a nebol bez rozumných pochybností preukázaný najmä jeho úmysel spáchať skutok, taktiež nebola preukázaná objektívna stránka žalovaného trestného činu.

Odvolyvanie podával pre dôvody vyplývajúce z ust. § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por. a vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a v celom rozsahu ho spod obžaloby oslobodil podľa ust. § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

V ďalšom písomnom podaní prostredníctvom svojho obhajcu doplnil ďalšie dôvody podaného odvolania. Mal za to, že napadnutým rozsudkom a trestným konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, ako aj jeho právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

Zdôraznil, že počas celého trestného konania namietal porušenie svojho práva na obhajobu „zásadným spôsobom“, kedy pred samotným výsluchom svedka D. E. (ďalej ako „svedok E.“) a svedka A. A. C. (ďalej ako „svedok C.“) nebolo jeho osobe, a ani jeho obhajcom umožnené v dostatočnom predstihu riadne a včas sa pripraviť na dané úkony trestného konania uskutočnené dňa 29.09.2021, a to z dôvodu, že požadovaný vyšetrovací spis za účelom prípravy obhajoby bol zo strany konajúcej vyšetrovateľky Úradu inšpekčnej služby (ďalej aj ako „UIS“) obhajcovi predložený až dňa 29.09.2021 počas týchto úkonov,

a hoci predmetné úkony žiadal obhajca zrušiť za účelom prípravy obhajoby, nebolo mu vyhovené. Preto aj jeho upovedomenie o výsluchoch týchto svedkov, a to „bez uvedenia ich mien a priezvisk v upovedomení“ bolo v okolnostiach trestnej veci zásahom do jeho práva na obhajobu a inú právnu ochranu, nakoľko ani on, ani jeho obhajcovia nemali ani vyšetrovací spis, a tiež nevedeli, ktorý svedok a najmä k čomu bude vypočúvaný.

Táto námietka bola ním a jeho obhajcom vznesená aj na HP, no zo strany konajúceho samosudcu nebola vzatá v úvahu, čo sa odzrkadlilo aj v napadnutom rozsudku, kedy boli tieto zápisnice o výsluchu svedka E. a svedka C. prečítané na HP a vzaté, v rozpore s právom obvineného na obhajobu, ako dôkaz, po tom, čo obaja využili svoje právo a na HP nevypovedali. Uvedený postup je tiež v rozpore s čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj ako „dohovor“). Postupom samosudcu súdu prvého stupňa na HP došlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu a jeho práva na súdnu ochranu, pretože neboli splnené zákonné podmienky na „čítanie“ zápisníc o výsluchu svedka C. a výsluchu svedka E. zo dňa 29.09.2021, tieto preto nemôžu tvoriť podklad pre výroky napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Bez zákonných výsluchov vyššie uvedených svedkov, za dôsledného splnenia práva obžalovaného na obhajobu v kontradiktórnom trestnom procese, nie je daný ani zákonný znak žalovaného trestného činu, ktorý vyžaduje ust. §172 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

K uvedenej námietke, ktorá je totožná s odvolacou námietkou ním vznesenou proti prvému odsudzujúcemu rozsudku sa vyjadrovala aj strana obžaloby, ktorá konštatovala, že za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá obžalovaný, a tiež že podobnú situáciu vyprofiloval obhajca 24 hodín pred verejným zasadnutím dňa 26. 04. 2023.

Nie je pravdou, že by bol vyšetrovací spis predložený k riadnej a včasnej príprave obhajoby pred úkonmi trestného konania dňa 29. 09. 2021 pôvodnému obhajcovi, ktorý o neho žiadal, tomuto bol poskytnutý iba sčasti, aj to až v priebehu vyšetrovacích úkonov 29. 09. 2021, čo nebolo súladné s jeho právom na obhajobu, a preto výsluchy svedkov, na ktoré nebola umožnená príprava ani jednému z obhajcov, a to najmä štúdiom vyšetrovacieho spisu, sú nezákonné.

Pokiaľ ide o tvrdenie obžaloby, že obdobnú situáciu vyprofiloval obhajca pred verejným zasadnutím na krajskom súde uviedol, že sa nejednalo o obdobnú situáciu, keďže každá strana trestného konania môže dôvody odvolania doplniť až do času, kým sa senát odvolacieho súdu neodoberie na záverečnú poradu a to aj diktátom do príslušnej zápisnice o úkone, čo sa však v danej veci ani nestalo. Obhajoba nedisponuje takým materiálno-technickým zabezpečením ako orgány verejnej moci a preto toto oprávnenie využíva podľa svojich časových a pracovných možností, ako to situácia, v tej ktorej veci dovoľuje.

Okrem toho uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je arbitrárny, svojvoľný a neodôvodnený aj v tom smere, že nedostal legitímnu súdnu odpoveď, z akého zákonného dôvodu nebolo možné na HP vykonať ako dôkaz rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (ďalej ako „KS v BA“), a to sp.zn. INtt/125-/2020-2-V-KSBA zo dňa 25.6.2020, sp.zn. INtt/209/202-2-V-KSBA zo dňa 23.9.2020, sp.zn. INtt/126/2020-2-V-KSBB zo dňa 25,6.2020 a sp.zn. INtt/210/202-V-KSBA zo dňa 23.09.2020 (ďalej spolu ako „rozhodnutia KS v BA“ a tiež rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej ako „OS BB“) č.k. 0Ntt/23/2021-58-V-OSBB zo dňa 02.03.2021 a č.k. 0Ntt/24/2021-59-V-OSBB zo dňa 02.03.2021 (ďalej ako „rozhodnutia OS BB“). Práve z uvedených rozhodnutí by sa v trestnom konaní dozvedel, čo bolo „zákonným dôvodom“ na zabezpečovanie dôkazov v trestnom konaní rozhodnutiami KS v BA a OS BB, ako aj to, či bol dodržaný zákonný postup v trestnom konaní a pred jeho začatím zo strany príslušných orgánov verejnej moci v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane pred odpočúvaním (ďalej aj ako „zákon o ochrane pred odpočúvaním“).

Doposiaľ mu nie je zrejmé, nakoľko s rozhodnutiami KS v BA a OS BB mu nebolo umožnené sa oboznámiť ani na HP, z akých „zákonných dôvodov“ bolo potrebné zasiahnuť do práv obžalovaného pred začatím trestného stíhania použitím napríklad „informátora zavedeného do prípadu“ a použitím informačno technických prostriedkov (ďalej aj ako „ITP“) v zmysle zákona o ochrane pred odpočúvaním, a to sledovaním jeho osoby a odpočúvaním jeho osoby, ktoré stále považuje za nezákonné. Tieto dôkazy neboli do trestného konania na jeho návrh zabezpečené, pričom odôvodnenie odmietnutia týchto dôkazov na HP a v napadnutom rozsudku považuje za arbitrárne, svojvoľné a nezákonné.

Rozhodnutia KS v BA a OS BB sú však podstatné z toho dôvodu, že vytvorili podklad pre budúce trestné konanie, v ktorom bol následne odsúdený. Súčasne boli výlučne na ich podklade získavané proti nemu dôkazy, ktoré sa neskôr ukázali ako úplne nepravdivé, nakoľko v zmysle zisteného skutkového stavu nebol nikdy žiaden „díler previtínu“, ani obchodník, či akýkoľvek prechovávateľ pervitínu.

Skutočnosti získané na základe rozhodnutí KS v BA tvorili tiež podklad pre vydanie uznesenia, o začatí trestného stíhania vyšetrovatelky UIS CVS: UIS-9/BKOK-2021 zo dňa 25.02.2021 (ďalej ako „uznesenie o začatí trestného stíhania v 1. rade“), uznesenia o začatí trestného stíhania vyšetrovatelky

ÚIS CVS: UIS-9/BKOK-2021 zo dňa 19.08.2021 (ďalej ako „uznesenie o začatí trestného stíhania v 2. rade“), uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľky ÚIS CVS: UIS-9/BKOK-2021 zo dňa 20.08.2021 (ďalej ako „uznesenie o vznesení obvinenia“), a tiež k vydaniu príkazu vyšetrovateľky ÚIS na vykonanie osobnej prehliadky ČVS: UIS-9/BKOK-2021 zo dňa 16.08.2021 (ďalej ako „príkaz na osobnú prehliadku“), príkazu vyšetrovateľky ÚIS na prehliadku iných priestorov a pozemkov ČVS: UIS-9/BKOK-2021 zo dňa 16.08.2021 (ďalej ako „príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov“) a príkazu sudcu pre prípravné konanie okresného súdu č.k. 4Tp/61/2021-7-V-OSRS zo dňa 12.08.2021.

A ak samosudca okresného súdu nevyhovел ani návrhom obžalovaného zo dňa 05.10.2023, a to „...aby do trestného konania boli Okresným súdom Rimavská Sobota zabezpečené a následne vykonané ako dôkazy na hlavnom pojednávaní podľa ustanovenia §269 TrP. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. 1 Ntt/125/2020-2-V-KSBA zo dňa 25.06.2020, č. 1 Ntt/209/202-2-V-KSBA zo dňa 23.09.2020, č. 1 Ntt/126/2020-2-V-KSBA zo dňa 25.06.2020, č. 1Ntt/210/202-2-V-KSBA zo dňa 23.09.2020, a to vrátane kompletných spisov k rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave, ktorých súčasťou budú aj informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne, sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú boli podané príslušné žiadosti Krajskému súdu v Bratislave a tiež správy Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, Bratislava, ktoré bol ako žiadateľ súhlasu povinný predkladať sudcovi Krajského súdu v Bratislave na skúmanie trvania dôvodov použitia ITP vyššie uvedenými rozhodnutiami najmä v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane pred odpočúvaním, a to ku všetkým trestnoprávne relevantným skutočnostiam uvedeným v obžalobe a k zákonnosti vykonania trestného konania a postupov, ktoré viedli k začatiu trestného stíhania, vykonaniu osobnej prehliadky, prehliadky iných priestorov a pozemkov, a domovej prehliadky dňa 19.08.2021 a vzneseniu obvinenia obžalovanému dňa 20.08.2023, a pred ich vykonaním na HP aby bolo umožnené sa s nimi oboznámiť obžalovanému a jeho obhajcovi...

„...aby do trestného konania boli Okresným súdom Rimavská Sobota zabezpečené a následne vykonané ako dôkaz na hlavnom pojednávaní podľa ustanovenia §269 TrP. žiadosť o vykonanie sledovania osoby Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, Bratislava číslo: UIS-UI-BPKOK-5-007/2020-A-27 a záznam zo sledovania Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru Špeciálnych činností Bratislava č. UIS-IS-OSC-23-003/2020-EDUS-S-V zo dňa 11.09.2020 vrátane správy k záznamu zo sledovania, a tiež žiadosť o vykonanie sledovania osoby Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, Bratislava číslo: UIS-UI-BPKOK-6-001 /2020-A-27 a záznam zo sledovania Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru špeciálnych činností Bratislava č. UIS-IS-OSC-24-006/2020-EDUS-S-V zo dňa 22.10.2020 vrátane správy k záznamu zo sledovania, a to vrátane kompletných spisov, a to ku všetkým trestnoprávne relevantným skutočnostiam uvedeným v obžalobe a k zákonnosti vykonania trestného konania a postupov, ktoré viedli k začatiu trestného stíhania, vykonaniu osobnej prehliadky, prehliadky iných priestorov a pozemkov, a domovej prehliadky dňa 19.08.2021 a vzneseniu obvinenia obžalovanému dňa 20.08.2023, a pred ich vykonaním na HP aby bolo umožnené sa s nimi oboznámiť obžalovanému a jeho obhajcovi...

...aby na hlavnom pojednávaní bol vykonaný ako dôkaz podľa ustanovenia §269 TrP. Realizačný návrh Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, Bratislava číslo: UIS-IS-BPKOK-2-042/2020-A-27 zo dňa 02.02.2021, a to ku všetkým trestnoprávne relevantným skutočnostiam uvedeným v obžalobe a k zákonnosti vykonania trestného konania a postupov, ktoré viedli k začatiu trestného stíhania, vykonaniu osobnej prehliadky, prehliadky iných priestorov a pozemkov, a domovej prehliadky dňa 19.08.2021 a vzneseniu obvinenia obžalovanému dňa 20.08.2023, a pred ich vykonaním na HP aby bolo umožnené sa s nimi oboznámiť obžalovanému a jeho obhajcovi..." jedná sa o arbitrárny a svojvoľný záver a postup a závery napadnutého rozsudku, nakoľko samosudca neuviedol z akého zákonného dôvodu ďalšie dôkazné návrhy odmietol, pričom zákonným dôvodom na ich odmietnutie nemôže byť skutočnosť, že „...lehota na označenie nových dôkazov určená výzvou podľa §240 ods. 3 Tr. poriadku (uskutočnenou ešte v úvode proces) už dávno uplynula...“, a tento dôvod je priam nepoužiteľný a jedná sa o porušenie práva obžalovaného na obhajobu, súdnu ochranu a spravodlivý proces, a to z nižšie uvedených dôvodov.

Výzvou samosudcu okresného súdu podľa ustanovenia §240 ods. 3 TrP. bol v trestnom konaní totiž obžalovaný postavený opakovane do nerovnej pozície oproti strane obžaloby, a to najmä v navrhovaní a vykonávaní dôkazov, v príprave obhajoby pri navrhovaní dôkazov, ako aj pri samotnom výkone obhajoby v predmetnom trestnom konaní, jej taktike, postupe a stratégii Obžalovanému a jeho obhajcovi je totiž v zmysle ustanovenia §240 ods. 3 TrP., na podklade výzvy okresného súdu, uložená povinnosť „...bez meškania.....v lehote 7 dní..., písomne oznámiť súdu a ostatným stranám trestného konania návrhy na

vykonanie dôkazov, s tým, že neskôr navrhnuté dôkazy, ako dôkazy nenavrhnuté v lehote 7 dní môže okresný súd odmietnuť.

V zmysle platnej právnej úpravy a súdnej praxe sa tak dostáva strana obhajoby, na rozdiel od strany obžaloby, do časovej tiesne a nerovného postavenia, mimo rámec stratégie a taktiky obhajoby navrhnuť v lehote maximálne do 7 dní, návrhy na vykonanie dôkazov podľa príslušných ustanovení TrP. pre celé súdne konanie. V lehote 7 dní je teda obžalovaný povinný nielen zakaždým znova prečítať kompletný vyšetrovací a súdny spis a jeho prílohy, ale aj v zmysle obžaloby a podľa povinností uložených strane obhajoby v ustanovení §240 a nasl. TrP. navrhnuť, hoci aj v rozpore so stratégiou a taktikou jej obhajoby a jeho právami (rovnosť strán a rovnosť zbraní), všetky dôkazy, pod sankciou ich neskoršieho odmietnutia zo strany okresného súdu, ako konajúceho súdu (čo sa aj stalo), ako aj navrhnuť „de facto“ všetky iné, v čase doručenia výzvy, strane obhajoby známe dôkazy, okolnosti a skutočnosti a zabezpečiť ich na hlavné pojednávanie.

K tomu je potrebné uviesť, že z príslušných ustanovení TrP. však nevyplýva pre prokurátora strany obžaloby v predmetnom trestnom konaní, žiadna zákonná povinnosť „...bez meškania...resp. do 7 dní...“, konať tak, ako je to pod rôznymi sankciami, obmedzením a stratou práv v trestnom konaní uložené strane obhajoby v ustanoveniach §240 a nasl. TrP..

Strane obžaloby napríklad nie je podľa TrP. uložené aby „...bez meškania...“, či v akejkoľvek lehote...“, po preštudovaní spisu a skončení vyšetrovania alebo v lehote niekoľkých dní podala obžalobu a oznámila buď ešte subjektom v prípravnom konaní, alebo stranám v konaní súdnom návrhy na vykonanie dôkazov, a pri svedkoch skutočnosti, na ktoré ich navrhuje vypočuť. Práva strany obžaloby nie sú v tomto smere nijako krátené, a obmedzované a táto má dostatok času obžalobu v predstihu vypracovať a v predstihu zvážiť a navrhnuť dôkazy na hlavné pojednávanie, na rozdiel od obhajoby.

Obžalovaný s obhajcom však mali na uvedené, v zmysle opakovane zaslanej výzvy okresného súdu, len 7 dní, síce s možnosťou podať návrhy neskôr, avšak ponechaných na ľubovôľu konajúceho samosudcu okresného súdu či ich v trestnom konaní vykonaná alebo nevykoná, aj keby mali pre obžalovaného obzvlášť zásadný význam, čo sa aj stalo v napadnutom rozsudku.

Preto uložené povinnosti na podklade výzvy, hoci výzva je „formálne“ v súlade s dikciou TrP., považuje obžalovaný a jeho obhajca za diskriminačné, v rozpore so zásadou rovnosti zbraní v trestnom konaní, v rozpore so zásadou kontradiktórnosti trestného konania, ako aj v rozpore s jej základným právom na obhajobu zaručeným jej v čl. 6 ods. 3 dohovoru a v čl. 50 ods. 3 ústavy, a tiež v rozpore s jej základným právom na spravodlivý proces zaručeným jej v čl. 6 ods. 1 dohovoru a právom na súdnu ochranu zaručeným jej v čl. 46 ods. 1 ústavy. Vzhľadom k tomu, že o tejto výhrade samosudca okresného súdu vedel, mohol k tejto návrhu zo dňa 03.10.2023 pristúpiť tak, že ak ho zamietol, aby ho riadne odôvodnil, čo sa však nestalo. Výzva okresného súdu podľa ustanovenia §240 ods. 3 TrP. opakovane diskriminuje a porušuje uvedené práva obžalovaného a jeho obhajcu najmä v tom, že strane obžaloby žiadne takéto povinnosti v trestnom konaní TrP., neukladá ani na podklade osobitnej výzvy, a ani inak, čím absolútne svojvoľne a bezdôvodne na úkor práv obžalovaného a jeho obhajcu uvedených vyššie, zvyhodňuje v postavení, právach a povinnostiach stranu obžaloby na úkor strany obhajoby, a čo je podstatné zvyhodňuje aj jej postavenie voči súdu naproti postaveniu strany obhajoby.

Z pohľadu zákonnosti trestného stíhania namieta jeho účelové začatie vydaním uznesenia o začatí, trestného stíhania v 1. rade pre skutok, ktorý mal páchať v období od „mesiaca jún 2020 do súčasnosti teda do 25.02.2021“, a to z toho dôvodu, že skutok bol časovo vymedzený len do 25.02.2021, a teda do 19.08.2021 sa o inom skutku trestné stíhanie ani nevedlo. Nie je zákonné, ak v trestnom stíhaní, ktoré nie je vedené pre konkrétny skutok „vo veci“, a ktoré bolo skončené dňa 25.02.2021, sú vydávané vyššie uvedené príkazy, pre skutok, ktorý tu nie je, pretože jeho páchanie je časovo vymedzené len do 25.02.2021.

Ďalej namieta, že ako trestné stíhanie, vydanie príkazov, tak aj vznesené obvinenie je poznačené „policajnou manipuláciou a policajnou provokáciou trestného činu“, čo je v rozpore s čl. 6 dohovoru, nakoľko skutočnosti, ktoré sa uvádzali ako „nosný dôvod“ pre vydanie vyššie uvedených rozhodnutí sa nezakladali vôbec na pravde, čím boli ako vyšetrovatelka ÚIS, tak aj sudca pre prípravné konanie okresného súdu, „uvedení do omylu“. Je totiž potrebné zvyrazniť, že nikdy nebol žiaden „dílér“, ale len občasný užívateľ marihuany. Skutočnosti, ktoré si „vyprodukovali“ operatívne orgány ÚIS pred vznesením obvinenia na základe rozhodnutí KS v BA a OS BB nemajú obdobu, nakoľko sú mimo objektívnej reality a zisteného skutkového stavu. Z týchto dôvodov nemôže byť zákonný ani príkaz na osobnú prehliadku a prehliadku iných priestorov a pozemkov, a tiež príkaz na domovú prehliadku. Skutočnosti, ktoré boli získané na základe rozhodnutí KS v BA a OS BB, ktoré mu nebolo umožnené

v trestnom konaní namietat', neboli po vznesení obvinenia ani predmetnom vyšetrovania, ani trestného konania. Nebola preukázaná ani komunikácia so záujmovými osobami, ani jeho konanie „popísané" v uznesení o začatí trestného stíhania v 1. a 2. rade a v uznesení o vznesení obvinenia v takom rozsahu, ktorý je v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Je nezákonné, aby orgány činné v trestnom konaní (ďalej aj ako „OČTK") majú „operatívne informácie" o jeho konaní, ako aj konaní svedkov C., E., E. sami konali „účelovo a nezákonne", doslova „vyčkávajúc", kedy už bude mať „omamnú a psychotropnú látku „pri sebe" a vtedy vykonajú dňa 19.08.2021 osobnú prehliadku, prehliadku iných priestorov a pozemkov a tiež domovu prehliadku. Takto OČTK nezákonne a iniciatívne zasiahli do „skutkového deja" skutku, ktorý je predmetom žalovaného trestného činu, čo je v rozpore s jeho právom na spravodlivý proces a obhajobu.

Zo samotného príkazu na domovu prehliadku okresného súdu je zrejmé, že okrem toho, že táto nebola vykonaná „bez meškania" v lehote dňovej v zmysle ust. §100 ods. 2 Tr. por., a teda nebola vykonaná zákonne, je tu aj iná podstatná vada, kedy v čase vydania príkazu na domovu prehliadku, sa malo jednať už o „druhý príkaz v konaní", ktorý bol účelovo vydaný za tým účelom, že OČTK „čakali" kedy bude mať vec, a to „omamné a psychotropné látky" pri sebe, resp. v obydli. Takýto postup a rozhodnutie sú nezákonné a bol povinný ich skúmať aj súd prvého stupňa pred vydaním napadnutého rozsudku, a to predtým ako posúdil zákonnosť všetkých dôkazov.

Z príkazu na domovú prehliadku je zrejmé, že OČTK v trestnej veci disponovali konkrétnymi a dostatočnými informáciami v tom smere, že má manipulovať s omamnými a psychotropnými látkami (ďalej ako „OPL") minimálne už dňa 25.02.2021, kedy vydali uznesenie o začatí trestného stíhania v 1. rade, návrh na vydanie príkazu podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej ako „KP v BB") až dňa 11.08.2021, pričom dňa 12.08.2021 bol vydaný príkaz na jej uskutočnenie od 14.08.2021 do 31.08.2021. OČTK disponovali tiež informáciami, kedy a s kým sa má stretávať. Domová prehliadka bola uskutočnená dňa 19.08.2021 a teda vzhľadom na okolnosti trestnej veci nie „bez meškania" a „účelovo v rozpore s Tr. por. a jeho právami".

Ako už bolo uvedené, OČTK navyše „účelovo vyčkávali", kedy bude mať „omamné a psychotropné látky" pri sebe, resp. v obydli, a až tak požiadali o vydanie príkazu na domovu prehliadku a pristúpili k jej samotnému výkonu. Vzhľadom na jeho dobrovoľnú súčinnosť pri všetkých úkonoch trestného konania je tiež otázne, či vôbec bola potrebná.

Príkaz na domovú prehliadku nemal byť nikdy vydaný, pretože aj sudcovi pre prípravné konanie z neho muselo byť zrejmé, kedy predtým už raz vydal príkaz na domovú prehliadku sp.zn. HTP/57/2021-6-V-OS-RS 20 dňa 13.07.2021 (ďalej aj ako „prvotný príkaz"), že vec dôležitá pre trestné konanie sa pri ňom, a ani v jeho obydli ešte nenachádza, ale že sa tam možno iba v budúcnosti bude nachádzať, čo je v rozpore s ust. § 99 ods. 3 Tr. por. a ust. § 100 a nasl. Tr. por. a tiež s čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru a jeho právom na súdnu ochranu zaručeným mu v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústava") a jeho právom na domovu slobodu zaručeným mu v čl. 21 Ústavy. Tento príkaz nemohol byť vydaný účelovo s načasovaním podľa operatívnych poznatkov ÚIS, a to spôsobom kedy sa zo strany OČTK vyslovene čakalo, že A. E. príde na Slovensko s dôrazom na okolnosti okolo svedka E. a neho, následne, že bude odcestovaný, a teda OPL sa pravdepodobne ešte stále nebudú nachádzať pri ňom, resp. v jeho obydli, tak ako je to uvedené v odôvodnení príkazu najmä na jeho strane č.4. Uvedený postup je hrubo nezákonný a na jeho základe nemohli byť do trestného konania zabezpečené zákonné dôkazy v jeho neprospech a vydaný napadnutý rozsudok.

Rovnaká situácia a dôvody ako pri domovej prehliadke platia logicky aj pri osobnej prehliadke a prehliadke iných priestorov a pozemkov, kedy OČTK opäť len účelovo vyčkávali, kedy bude mať vec pri sebe a až následne vykonali podľa operatívnych poznatkov tieto prehliadky, čím zasiahli do jeho práv. Hoci by sa OČTK snažili sledovať legitímny cieľ, a to odhalenie trestnej činnosti a jej páchatela, nešlo voči jeho osobe o legálne zásahy, najmä nie v súlade s ust. § 99 ods. 1, ods. 3 Tr. por. a § 100 ods. 2 Tr. por., pričom tieto neboli proporcionálne, pretože OČTK a okresnému súdu v tom čase už muselo byť zrejmé, že je len užívateľ marihuany a žiaden díler pervitínu, konkrétne informácie totiž mali minimálne od 25.02.2021, kedy vydali uznesenie o začatí trestného stíhania v 1. rade.

Okrem toho ak v čase podania návrhu na vydanie príkazu na domovu prehliadku prokurátorom KP v BB okresnému súdu dňa 11.08.2021 ešte nedisponoval OPL, nebolo možné vydať príkaz na domovú prehliadku na niečo, čo sa pri ňom, resp. v jeho obydli zjavne ešte stále nenachádzalo a o uvedené mali žiadať OČTK až v čase, keď sa to tam nachádzalo. Sudca pre prípravné konanie okresného súdu nebol za daných okolností oprávnený príkaz na domovu prehliadku vydať a nechať sa vmanipulovať do tejto situácie. Ak totiž žiadne OPL dňa 12.08.2021 nemal u seba, v motorovom vozidle, ani v obydli, a to až do 19.08.2021, zanikol aj dôvod na realizáciu vydaného príkazu na domovú prehliadku, ktorý sa

tým pádom stal bezpredmetným a dňa 19.08.2021 sa žiadna domová prehliadka nemala nikdy v jeho obydli vykonať.

Súdna ochrana jeho domovej slobody sa tak dostala do roviny formálnej a zásah do nej bol nezákonný, pričom dôkazy získané takouto domovou prehliadkou sú tiež nezákonné. Postup, ktorý zvolili OCTK, a to dokonca opakovane, a síce že čakali, kým bude vec v príslušnom obydli, u príslušnej osoby a v iných priestoroch a pozemkoch, je protiústavný a nemal byť odobrený okresným súdom v príkaze na domovú prehliadku z mal byť zohľadnený vo všetkých aspektoch v napadnutom rozsudku.

Ďalšou jeho námietkou bolo to, že celé trestné konanie viedol voči nemu v prípravnom konaní taký orgán verejnej moci, a síce ÚIS, ktorý nie je zriadený zákonom, a to takým spôsobom, aby dával garanciu inštitucionálnej nezávislosti. V jeho prípade neexistoval objektívne nezávislý systém vyšetrovania jeho osoby ako policajta.

Z organizačnej štruktúry Policajného zboru (ďalej ako „PZ“) a to aj z ustanovenia §4 a § 14a zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore (ďalej ako „zákon o PZ“) síce vyplýva, že ÚIS je jeho osobitnou súčasťou, a nie je možné pri vyšetrovaní očakávať inštitucionálne nezávislé vyšetrovanie, nakoľko vnútornú organizačnú štruktúru ÚIS určuje minister vnútra SR, bez ohľadu na to, že ÚIS riadi riaditeľ, ktorý sa zodpovedá priamo vláde SR, ale reálne podlieha ministrovi vnútra SR. Okresný súd sa jeho námietkami vznesenými v tomto smere odmietol zaoberať a z úradnej moci ich neskúmal.

Trval na porušení svojho práva na nestranné a nezávislé vyšetrovanie v rámci práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a v rámci práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej aj ako „listina‘1), ako aj porušenia práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru, a to tým, že dôkazy proti jeho osobe v trestnom konaní boli zabezpečené a vykonávané výlučne ÚIS. Mal za to, že vyšetrovanie musí byť tiež nezávislé, pretože možno všeobecne považovať za nevyhnutné, aby osoby zodpovedné za vyšetrovanie, ako aj osoby vedúce vyšetrovanie boli nezávislé na osobách do udalosti zapojených. To znamená nielen absenciu hierarchickej alebo inštitucionálnej väzby, ale tiež praktickú nezávislosť (napr. Durdžević proti Chorvátsku sťažnosť č. 52442/09).

Vo veci vykonal vyšetrovanie ÚIS, pričom okrem toho, že namietal jeho nezákonnosť, namietal tiež tú skutočnosť, že ako vyšetrovací orgán na trestné stíhanie policajtov podliehal a zodpovedal fakticky počas celého trestného stíhania jeho osoby, a teda aj vyšetrovania, výlučne ministrovi vnútra SR, ktorým bol aj riadený, a je irelevantné, že riaditeľ ÚIS sa zodpovedá vláde, nakoľko podľa ust. §4a ods. 4 zákona o PZ „Vnútornú organizáciu Úradu inšpekčnej služby určuje minister na návrh riaditeľa Úradu inšpekčnej služby“. Jeho vyšetrovanie ako policajta vyšetrovatelkou ÚIS teda nevykazovalo známky inštitucionálnej nezávislosti. V intenciách nezákonného vyšetrovania sa tak všetky informácie od vyšetrovacích orgánov, ktoré stíhajú policajtov, jeho nevynímajúc, zbierajú aj v tejto trestnej veci u ministra vnútra SR, čo nemá s nezávislosťou vyšetrovania nič spoločné.

Znovu namietal, že v prípade vyšetrovania žalovaného trestného činu neexistoval objektívne nezávislý systém vyšetrovania jeho osoby ako policajta, pretože jeho trestným stíhaním bol poverený, nielenže nezákonný a na to neoprávnený orgán, ale súčasne orgán, ktorý sa navyše zodpovedal v zásade výlučne ministrovi vnútra, a len formálne vláde SR, ktorému sa súčasne zodpovedal aj prezident Policajného zboru. Systém vyšetrovania tak v jeho veci fungoval bez akejkoľvek kontroly zvonku a bol narušený silnou personálnou prepojenosťou jednotlivých útvarov podriadených a riadených priamo ministrom vnútra SR.

Trval na tom, aby krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní zohľadnil právny názor a výhrady na fungovanie ÚIS podľa Správy Výboru Organizácie spojených národov (ďalej ako „OSN“) zo dňa 17. apríla 2013, ktorá Slovenskej republike, dôrazne vytýkala absenciu nezávislého vyšetrovania, hoci nie v súvislosti s porušením čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj aby dôrazne pri rozhodovaní prihliadol na príslušnú judikatúru ESLP, a to na (rozsudok z 15. mája 2007 vo veci Rāmsahai a iní proti Holandsku, sťažnosť č. 52391/99, rozsudok zo 14. decembra 2010 vo veci A. proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 74832/01, rozsudok z 25. júla 2013 vo veci Kummer proti. Českej republike, sťažnosť č. 32133/11, rozsudok zo 16. februára 2012 vo veci H. a I. proti Českej republike, sťažnosť č. 23944/04, ale aj rozsudok zo 4. mája 2001 vo veci McKerr proti Veľkej Británii, sťažnosť č. 28883/95 a rozsudok zo 6. mája 2003 vo veci Tahsin proti Turecku, sťažnosť Č. 26307/95) v časti týkajúcej sa nezávislého zákonného vyšetrovania.

Nie nezávislosť, ako aj nezákonnosť ÚIS sa preniesla na všetky dôkazy a celé trestné konanie, preto napadnutý rozsudok nemôže byť zákonný, nakoľko všetky dôkazy zabezpečené ÚIS sú nezákonné a v trestnom konaní nepoužiteľné.

Na prvom verejnom zasadnutí sa prokurátor vyjadril k odôvodneniu odvolania obžalovaného zo dňa 25.04.2023. K bodu II/1 uviedol, že v tomto bola namietaná zákonnosť výsluchov svedka C. a E., s uvedenou námietkou sa však správne vysporiadal už okresný súd na str. 5 odôvodnenia rozsudku. Navyiac uvedená námietka bola aj predmetom preskúmania postupu vyšetrovateľa zo strany dozorujúceho prokurátora, pričom bola vyhodnotená ako nedôvodná, o čom bol obhajca vyrozumieť prípisom zo dňa 14.10.2021, ktorý je súčasťou spisového materiálu. Obhajoba na jednej strane namietala, že nemala čas na prípravu a nevedela mená svedkov, ktorí boli vypočutí, ale takúto povinnosť Trestný poriadok vyšetrovateľovi neukladá, pričom uvedená problematika bola vyriešená aj rozhodovacou činnosťou NS SR. Na druhej strane poukázal na to, že obžalovaný si v prípravnom konaní zvolil obhajcu J. G., ktorý výsluchy termínov svedkov určených na deň 29.09.2021 zoberal na vedomie, čo potvrdil aj emailom už dňa 09.09.2021. Dva dni pred vykonaním týchto úkonov si obžalovaný zvolil nového obhajcu J. E., pričom plnú moc predložil do vyšetrovacieho spisu až v deň konania týchto naplánovaných úkonov a žiadal o ich nevykonanie, čomu však nebolo vyhovené, nakoľko nebol na to zákonný dôvod v zmysle ust. § 36 ods. 4 Tr. por., kedy za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá obžalovaný a pri zmene zvoleného obhajcu na poslednú chvíľu táto skutočnosť nie je dôvodom na zrušenie termínu už nariadeného úkonu trestného konania. Vzhľadom k tomu boli výsluchy uvedených svedkov vykonané zákonne. V zásade obdobnú situáciu vyprofiloval obhajca obžalovaného aj v súvislosti s odvolacím konaním, kedy 24 hodín pred začiatkom už raz odročeného verejného zasadnutia, predložil krajskému súdu a aj jemu ďalšie odvolacie námietky.

Ohľadne argumentácie v bode II.2 zdôraznil, že pokiaľ obžalovaný nedostal odpoveď, z akého zákonného dôvodu nebolo možné vykonať na hlavnom pojednávaní ako dôkaz rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave a Okresného súdu Banská Bystrica, tak okresný súd na ňu odpovedal v rámci odôvodnenia rozsudku na strane 9. Navyiac samotné podozrenie z drogovej trestnej činnosti, ktorej predpoklad bol daný vykonaním invazívnych úkonov, sa potvrdil síce nie v rozsahu „narkobaróna“, ale v rozsahu zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., pre ktorý bolo vo februári 2021 začaté trestné stíhanie, následne bolo začaté trestné stíhanie dňa 19.08.2021 a na ďalší deň bolo obžalovanému vznesené obvinenie, potom bola podaná obžaloba a vyhlásený prvostupňový rozsudok. Skutočnosti, ktoré sú predmetom obžaloby a ktoré boli pred začatím trestného stíhania preukázané, sú podložené dôkazmi, ktoré boli vykonané procesne po začatí trestného stíhania. Pokiaľ ide o nezákonnosť trestného stíhania tak, ako namietala obhajoba, v prvom rade v súvislosti s prvotným začatím trestného stíhania a formuláciou skutku poukázal, že trestné stíhanie sa začína za skutok, ktorý sa stal alebo je predpoklad, že sa stal. Vyšetrovateľ nemohol začať stíhanie za skutok, ktorý sa možno stane v budúcnosti, nakoľko by si ho musel vymyslieť alebo len predpokladať, čo sa stane, teda by išlo len o jeho domnienky. Aj pokiaľ ide o samotné spochybnenie príkazov na vykonanie domovej prehliadky, plne si osvojil argumentáciu okresného súdu v odôvodnení rozsudku. Námietka týkajúca sa inštitucionálnej nezávislosti Úradu inšpekčnej služby bola už dávno prekonaná, a preto sa k nej bližšie nevyjadril. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Na druhom verejnom zasadnutí v tejto trestnej veci dňa 06. 03. 2024 prokurátor poukázal na svoje vyjadrenie z predchádzajúceho verejného zasadnutia. Napadnutý rozsudok okresného súdu považoval za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a za také považoval aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Vzhľadom k tomu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu sa obhajca v plnom rozsahu pridŕžoval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení podaného odvolania, vrátane dôvodov uvedených aj v prvom odvolaní, taktiež poukázal na obsah odôvodnenia odvolania zo strany obžalovaného. Mal za to, že existuje nezákonnosť trestného stíhania z dôvodu absencie inštitucionálnej nezávislosti a nestrannosti úradu inšpekčnej služby, ktorý vykonal dokazovanie. Ďalej tu existujú dôkazy vo vzťahu k výroku o vine, ktoré neboli zabezpečené a vykonané zákonným spôsobom, a preto tu pretrváva pochybnosť napadnutého rozsudku v tom, že jednak neboli vykonané navrhované dôkazy aj napriek zrušujúcemu uzneseniu krajského súdu a zároveň nebolo relevantným spôsobom odôvodnené v napadnutom rozsudku ich nevykonanie a nezabezpečenie na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom k predtým uvedenému navrhol napadnutý rozsudok zo strany odvolacieho súdu zrušiť vo všetkých jeho výrokoch a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica z dôvodov podľa § 285 písm. a) Tr. por., eventuálne zrušiť napadnutý rozsudok za účelom vykonania dôkazov, ktoré neboli vykonané zo strany súdu prvého stupňa a po zrušení vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný uviedol, že vykonané dôkazy na poslednom hlavnom pojednávaní nezmenili dôkaznú situáciu, ani neodstránili nezákonnosť celého trestného konania, ktoré je v tejto trestnej veci voči nemu vedené. Pripojil sa k návrhu svojho obhajcu a v konečnom dôsledku žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine a o treste, taktiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri dodržaní zákonného procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanejmu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. v znení účinnom do 30.04.2022, a to na tom skutkovom základe, ako je predtým uvedený, nakoľko neoprávnene zadovážil pre seba a ďalšie dve osoby omamnú a psychotropnú látku a prechovával ju po akúkoľvek dobu, pričom konal v tzv. priamom úmysle. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom na stranách č. 3 až 11, vrátane hodnotenia dôkazov na stranách č. 7 až 10, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná pozornosť aj odvolacím námietkam obžalovaného, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výrokoch o vine alebo o treste, naviac sa s ich podstatnou časťou náležite vysporiadal už prvostupňový súd.

Pokiaľ ide o výrok o vine, obžalovaný spáchanie skutku ako takého nepoprel s tým, že bol občasným užívateľom marihuany, čo potvrdili aj výsledky toxikologicko-chemickej analýzy jeho krvi a moču, pričom veci, vrátane rastlinného sušeného materiálu, ktoré boli zaistené pri jeho osobnej prehliadke a domovej prehliadke dňa 19. 08. 2021, patrili jemu. To však neplatilo ohľadne pervitínu, ktorý neužíval, nekupoval, ani nepredával, ale pritom nevedel uviesť ako sa nepatrné množstvo metamfetamínu dostalo do jeho bytu. Zároveň poprel, že by A. C. alebo D. E. ponúkal marihuanou, avšak v prípade D. E. ju zabezpečil od A. E., keďže s týmto mal D. E. spory.

Zo zápisnice o vykonaní jeho osobnej prehliadky zo dňa 19. 08. 2021 a zápisnice o vykonaní domovej prehliadky v predmetnom byte z toho istého dňa, ktorého je výlučným vlastníkom a užívateľom, vyplývalo, že boli u neho, resp. v jeho byte okrem iného zaistené viaceré predmety, v ktorých sa nachádzal sušený rastlinný materiál. Na tieto dôkazy nadväzujú znalecké posudky KEÚ PZ Slovenská Ľupča z odvetvia kriminalistickej toxikológie a kriminalistickej genetickej analýzy, ktoré preukazujú, že zaistený rastlinný materiál celkovej hmotnosti 17,8 g, obsahoval účinnú látku THC priemerne 13,0 % hmotnostných, čo zodpovedalo 34 obvyklým jednorázovým dávkam a taktiež zaistená kryštalická látka a to metamfetamín o hmotnosti 0,024 g s obsahom účinnej látky 72,9 % hmotnostných, pričom na povrchu plastovej nepriehľadnej fľaše bielej farby a jej uzávere (stopa č. 10), v ktorom sa nachádzala časť omamných a psychotropných látok, bol zistený DNA profil obžalovaného. Ich celková trhovú hodnotu bola odborným vyjadrením určená na sumu 88,11 eur. Zadovážovanie rastliny rodu Cannabis (konope) pre dve ďalšie osoby, s ktorými ich obžalovaný spoločne užil a ktoré im bezodplatne poskytol, preukazovali práve výpovede dvoch priamych svedkov a to A. A. C., najmenej v jednom prípade a D. E., najmenej v dvoch prípadoch, ktorých výpovede z prípravného konania boli na hlavnom pojednávaní

vykonané zákonným spôsobom a nebol zistený žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by mali vypovedať v neprospech obžalovaného, pričom na hlavnom pojednávaní už odmietli vypovedať využívajúc ich právo vyplývajúce z ust. § 130 ods. 2 Tr. por., t.j. z dôvodu hrozby, že by si mohli svojou výpoveďou spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania.

Za takejto dôkaznej situácie súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného, vrátane jeho čiastočného priznania, ktoré na seba nadväzovali a dopĺňali sa, vzhľadom na ich druh, rozsah a celkovú dôkaznú hodnotu, totiž nielenže vyvracia jeho obhajobu a skutočnosti vyplývajúce z dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech v takej miere, ktorá by ho mohla zbaviť trestnej zodpovednosti, ale zároveň spoľahlivo preukazuje, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako bol ustálený okresným súdom, ktorý ho súčasne náležite právne kvalifikoval a je zaň trestne zodpovedný. V tejto trestnej veci by za zisteného stavu nebola v súlade so zákonom ani prípadná aplikácia zásady v pochybnostiach v prospech obvineného.

Ďalšia časť obhajoby obžalovaného spočívala v tom, že namietal nezákonnosť celého trestného stíhania voči jeho osobe, keďže orgány činné v trestnom konaní viackrát pochybili a nepostupovali v súlade so zákonom.

K odvolacím námietkam procesného charakteru krajský súd poznamenáva, že vo vzťahu k zákonnosti vyšetrovania v tejto trestnej veci, ktoré vykonával Úrad inšpekčnej služby už dostatočne argumentoval okresný súd na strane č. 9 napadnutého rozsudku a správne poukázal aj na príslušné stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k tejto problematike. To platí aj ohľadne zákonnosti a použiteľnosti dôkazov – výsluchov svedkov A. A. C. a D. E., vrátane ich vykonania na hlavnom pojednávaní, poukazujúc na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane č. 5.

Prvostupňový súd doplnil dokazovanie o príkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 02.03.2021, sp.zn. 0Ntt/23/2021-58-V-OS BB na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, ktorý predchádzal a bol jedným z podkladov, na základe ktorých boli zistené skutočnosti, ktoré viedli k vydaniu príkazu a nariadeniu domovej prehliadky uvedeným rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Rimavská Sobota. Z odôvodnení týchto rozhodnutí bolo dostatočne zistiteľné, z akých dôvodov boli zákonnými sudcami pre prípravné konanie vydané a nevyplývali z nich žiadne také skutočnosti, ktoré by mali spôsobiť ich procesnú nepoužiteľnosť. Na zmenu takéhoto záveru nepostačoval ani súhrn odvolacích námietok obžalovaného, ako napr. uvedenie konajúcich súdov do omylu, opätovné vydanie príkazu a nariadenie domovej prehliadky, jej nevykonanie bez meškania, zaistenie iného druhu omamných a psychotropných látok v oveľa menšom množstve ako bolo deklarované a pod. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi uvedenými prvostupňovým súdom na stranách č. 7 a 8 napadnutého rozsudku. Nad rámec uvedeného dopĺňa, že práve realizáciou osobnej a domovej prehliadky, ktoré sledovali legitímny cieľ, sa potvrdila existencia dôvodného podozrenia, že sa obžalovaný dopúšťa tzv. drogovej trestnej činnosti, a to zaistením druhovo určených omamných a psychotropných látok, teda v konečnom dôsledku aj opodstatnenosť jeho trestného stíhania.

K ďalšej časti procesných námietok odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ bolo trestné stíhanie tzv. vo veci začaté podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prvým uznesením zo dňa 25.02.2021 za obdobie od júna 2020 do 25.02.2021 a následne podľa § 199 ods. 1, ods. 4 Tr. por. druhým uznesením zo dňa 19.08.2021 za nadväzujúce obdobie od 25.02.2021 do 19.08.2021, takýto procesný postup sám o sebe nebol nezákonný, keďže obidve uznesenia sa vzťahovali na skutok, resp. tú jeho časť, ktorá sa už v čase vydania týchto rozhodnutí stala, pričom v prípade druhého uznesenia bol takýto postup logický, nakoľko prvé uznesenie nemohlo v čase jeho vydania obsahovať tú časť skutku, ktorá nastala až neskôr.

Predmetné príkazy vydané konajúcimi súdmi boli vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a z časového hľadiska logicky vo vzťahu k časti skutku uvedenej v prvom uznesení, ktorá sa už stala, avšak trestné stíhanie vo veci ako takej stále pokračovalo. Z povahy následne použitých uvedených dôkazných prostriedkov navyše vyplývalo, že ich vykonaním bude možné eventuálne zistiť ďalšie podstatné skutočnosti k predmetnej trestnej činnosti, čo sa najmä v rámci osobnej a domovej prehliadky zaistením dôležitých vecí pre trestné konanie aj stalo. Práve takýto postup viedol k tomu, že skutok (samozrejme pri zachovaní jeho totožnosti) bolo možné rozšíriť a zároveň konkretizovať v rovine vecnej a časovej, pričom tretím uznesením zo dňa 20.08.2021 už bolo podľa § 206 ods. 1 Tr.

por. vznesené obvinenie určitej osobe, a to obžalovanému. Napokon čiastočnú, avšak zákonnú zmenu popisu skutkového stavu obsahovala aj obžaloba a napadnutý rozsudok, rozhodujúcim však v tomto smere bolo to, že podstata skutku ako takého zostala zachovaná.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku obhajoby vo vzťahu k nevykonaniu časti navrhnutých dôkazov na hlavnom pojednávaní, okresný súd poukázal na ust. § 240 ods. 3 Tr. por. len podporne, navyiac takýto eventuálny procesný postup možno považovať vo všeobecnosti za zákonný, keďže ho pripúšťa Trestný poriadok. Okrem toho o navrhnutom rozsahu dokazovania zo strany obžaloby obhajoba vedela už od 18.03.2022, teda mala dostatočný časový priestor na prípadné podanie návrhov na vykonanie ďalších dôkazov, najmä ak jej bola konajúcim súdom vo výzve doručenej obžalovanému dňa 25.04.2022 a jeho obhajcovi dňa 13.04.2022 poskytnutá lehota na návrhy na vykonanie ďalších dôkazov v trvaní 7 dní, hoci z uvedeného zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva, že tak má obhajoba postupovať písomne bez meškania. Napokon časť navrhnutých dôkazov bola následne na hlavnom pojednávaní vykonaná, a hoci ďalšia časť bola odmietnutá (vrátane novonavrhnutých dôkazov zo dňa 03.10.2023), okresný súd uviedol na strane č. 9 napadnutého rozsudku dostatočné dôvody, pre ktoré tak rozhodol. V tomto smere teda nebolo možné v konečnom dôsledku konštatovať, že by bola porušená rovnosť strán v konaní, ako to tvrdil odvolateľ.

Zhrnúc uvedené, odvolací súd nezvolil postup podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. v spojení s ust. § 322 ods. 1 Tr. por., ako sa toho domáhal odvolateľ, nakoľko nezistil žiadne podstatné chyby konania a taktiež ani porušenie ustanovení zabezpečujúcich právo obhajoby.

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný podané odvolanie v tomto smere bližšie neodôvodnil. Odvolací súd sa však stotožnil aj s týmto výrokom prvostupňového súdu a poukazuje na jeho odôvodnenie na stranách č. 10 a č. 11 napadnutého rozsudku. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnúť, správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, v dôsledku čoho mohol obžalovanému uložiť po znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu podľa § ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. trest odňatia slobody na 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov. Poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, výrazne vyznievala v prospech obžalovaného, keďže tento nebol doposiaľ súdom trestaný, sankcionovaný bol za 2 priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom bol kladne hodnotený aj počas jeho služobného pomeru v Zbore väzenskej a justičnej stráže.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd považoval uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky nielen za zákonné, ale aj za primerané. Zároveň nezistil také pomery obžalovaného alebo okolnosti prípadu, prihliadajúc aj na množstvo zaistenej omamnej a psychotropnej látky, ktoré by eventuálne odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zák.

Keďže obžalovaný spĺňal všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. okresný súd správne výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním a zároveň mu ustanovil skúšobnú dobu 3 roky. Vzhľadom na povahu trestného činu, keď samotný obžalovaný bol užívateľom omamných a psychotropných látok, mu taktiež odôvodnene uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia skúšobnej doby.

Uloženie trestu odňatia slobody v danej výmere s podmiennečným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia predtým uvedeného obmedzenia zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine a o treste, ako aj správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo, z predtým uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za nedôvodné, rozhodol v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.